

خانواده قلب جامعه است و والدین از عوامل مهمی هستند که می توانند به نوجوان کمک کنند تا از عهده آن چه لازمه استقلال است برآید و به انسانی توانا، متکی به خود و دارای تصویری مثبت از خویش تبدیل شود و توانمندی ها و قابلیت های خود را باور کند .

یافته های پژوهشی نشان می دهد جوانانی که سازگاری کم تری دارند و با مشکلات بسیاری روبه رو هستند، متأسفانه غالباً مورد خشونت، خصومت، آزار و اذیت یا سهل انگاری و بی اعتنای قرار گرفته و از پذیرش همراه با احترام، اعتماد و محبت محروم بوده اند .

یکی از جنبه های مهم رفتار پدر و مادر، اقتدار و کنترل صحیح در مقابل خودمختاری است. والدینی که از قاطیعت همراه با محبت، اعتماد و دموکراسی برخوردارند، در هدایت، نظارت و تربیت فرزندان موفق ترند. یک نوجوان در سن بحرانی عمیقاً به راهنمایی، حمایت و همکاری، اعتماد، انضباط، درک متقابل، دلسوزی، محبت و احترام نیازمند است؛ و کوتاهی پدر و مادر در هر یک از جنبه ها موجب گرایش فرزندان به گروه های ناسالم یا وابستگی به دوست و همسالان نامناسب خواهد شد، وابستگی هایی که آغاز بسیاری از ناهنجاری هاست. والدین عاقل و آگاه با رفتار همدلانه و صمیمانه خود سعی می کنند از بروز ناهنجاری ها پیشگیری کنند .